

*Martin Deleurand
Hvidovrevej 172, 1. mf.
2650 Hvidovre*

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 Kbh. K.

15. juni 2009

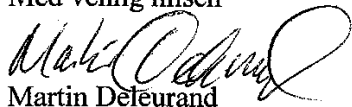
Medio maj d.å. sendte jeg skrivelse til Retsudvalget. På trods af, at der på jeres hjemmeside står, at man modtager en skriftlig bekræftelse på modtagelsen har jeg d.d. ikke modtaget en sådan.

I sidste uge ringede jeg til sekretær Jette Kristensen, og lagde besked på hendes telefonsvarer ang. dette, men der er d.d. stadig ikke reageret.

Jeg vedlægger derfor et nyt print af en temmelig alvorlig sag, som jeg beder Retsudvalget tage op.

Jeg beder ved samme lejlighed om en skriftlig bekræftelse på modtagelsen af dette.

Med venlig hilsen

Martin Deleurand

Martin Deleurand
Hvidovrevej 172, 1. mf.
2650 Hvidovre
E-mail: martind1414@yahoo.dk

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 Kbh. K.

12. maj 2009

Sag: Kriminelle offentligt ansatte juristers tilsidesættelse af Danmarks love indefra i retsvæsenet, samt deraf medfølgende krænkelse af en dansk statsborgers retssikkerhed.

Jeg vil gerne bede Folketingets Retsudvalg om at tage stilling til samt svare på, hvordan og hvorhenne man som dansk statsborger og skatteyder kan få ført en straffesag igennem mod offentligt ansatte jurister, der har misbrugt deres embede til at begå kriminelle handlinger. En af de grundlæggende bevæggrunde bag disse juristers kriminelle handlinger er tilsyneladende, at de har en opfattelse af, at deres virke går ud på at forhindre navngivne kriminelle i at blive retsforfulgt. Men har vi ikke love for netop at straffe kriminelle og fjerne dem fra og standse deres virke i det civiliserede samfund?

Jeg beder ydermere Folketingets Retsudvalg svare på de spørgsmål, som rejser sig løbende gennem denne hændelsesbeskrivelse. Jeg har forsøgt efter bedste evne at formulere spørgsmålene med så principiel en ordlyd som muligt.

Det skal indledningsvis fastslås, at denne beskrivelse på **ingen** måde er at betragte som udtømmende.

Denne sag har ikke været omtalt i pressen og/eller i medierne endnu, men det kommer den med stor sandsynlighed snart. I pressen vil der tillige komme yderligere oplysninger frem. Dette siger jeg kun for, at Retsudvalget kan indskærpe over for de forskellige instanser, som jeg regner med Retsudvalget vil bede fremlægge sagsakter, at disse instanser gør klogest i **ikke** at fremlægge et selektivt udvalg af sagen over for Retsudvalget. Det er samtidig mit håb, at Retsudvalget vil indskærpe over for disse instanser, at der vil blive slået særdeles hårdt ned på de ansvarlige, hvis det sker.

Det skal også fastslås, at denne skrivelse har været noget tid om at blive udfærdiget. Efter læsningen burde det fremstå tydeligt, hvorfor det kan tage en del tid at skulle skrive om alt det, jeg har været igennem i en årrække.

Det påpeges tillige, at der *ikke* er tale om en engangsforseelse, men at de kriminelle aktiviteter er udført som **kontinuerlig adfærd** med henblik på at skade mig som person mest muligt. Og handlingerne har fundet sted både før og efter den udskældte politi-reform!

Seneste eksempel kan Retsudvalget konstatere ved det vedhæftede bilag # 1. Hertil skal det lige

tilføjes, at der (efter gentagen insisteren fra min side) blev optaget rapport om hr. Kennet Juhls trusler. Men denne anmeldelse kom ikke til at omhandle truslerne, som værende fremført med henblik på at afholde og standse mig fra at få kriminelle handlinger retsforfulgt og straffet. D.d. er hr. Kennet Juhl stadig på fri fod, og jeg ser ham hver dag som kriminel kunne nyde friheden. En frihed som politiets talentløse "indsats" har sikret ham. En af grundene til, at jeg betegner "indsatsen" som værende talentløs, er, at politiet kun ville se på min henvendelse som værende for at anmelde trusler, hvilket ikke er fyldestgørende i forhold til, hvad jeg ville anmelde.

Jeg beder Retsudvalget om nu at se vedhæftede bilag # 2, der beskriver, hvad jeg egentlig ville anmelde til politiet. Hr. Kennet Juhls trusler blev fremført af ham som noget "ekstra" (i mangel af et bedre ord) til mængden af de forbrydelser, jeg har været udsat for samt været vidne til. Hr. Kennet Juhls truende reaktion vidner kun endnu mere tydeligt om hans medvirken til de i bilag # 2 nævnte kriminelle handlinger.

Jeg henviser her til faktummet, at hvis man kun laver sit arbejde halvt (sådan som politiet igen har gjort det i nævnte tilfælde), så er det faktisk det samme, som slet ikke at lave noget! Derfor passer titlen "pligtforsømmelse" egentlig meget godt.

Lad mig her understrege et faktum: Grunden til, at jeg på forhånd kunne vide, at politiet ville nå frem til den "vurdering", skyldes den indlysende, at jeg gang på gang på gang har oplevet, at politiet ikke gider påtage sig en opgave, hvis den har karakter af, at de statsansatte politibetjente pludselig skal til at lave gedigent politi-arbejde. Således nåede den underskrivende betjent frem til sin "vurdering" *uden* at kaste så meget som et eneste blik på bevismaterialet, jeg havde medbragt. At tage stilling til bevismateriale ville nemlig have karakter af at arbejde, gætte jeg på, hans konklusion har været. Og selve det materiale, han rent faktisk vurderede ud fra, var vedhæftede bilag # 2, men "læsningen" og stillingtagen til dette tog mindre end 3 minutter, hvilket ikke just vidner om en særlig grundig læsning. Som følge deraf kan "vurderingen" heller ikke betragtes som værende grundig endsige kompetent.

Det punkt, som politiet pure afviste at skulle tage sig af med henvisning til, at det skulle være civilt søgsmål, er punktet om bedrageri.

Allerede her er et spørgsmål, som Retsudvalget bedes svare på: Hvis politiet ikke har til opgave at efterforske samt retsforfølge bedrageri - som deres svar til mig jo mere end indikerer (og som politiet i årevis har påstået, også med diverse såkaldte "retslige" instansers samtykke), hvorfor er der så en decideret bedrageri-afdeling i kriminalpolitiet? Det hænger mildt sagt ikke sammen! Men det er måske kun mig, som skal udsættes for sådan noget. Jeg er i hvert fald blevet udsat for det i årevis og det uden, at nogen i det danske "retsvæsen" har kunnet henvise til en paragraf, hvori der står, at bedrageri-sager skal afvises, hvis jeg er anmelder.

Jeg påpeger, at mængden af punkter i denne skrivelse klart vidner om, at det såkaldte "retsvæsen" ikke skyr nogen midler, når kriminel pøbel (som inkluderer folk med en høj uddannelse) skal beskyttes, og jævne danske statsborgere som mig selv skal have deres liv smadret ved: 1) jeg skal udsættes for gentagne kriminelle handlinger, idet repræsentanterne for det danske "retsvæsen" ikke gider retsforfølge og straffe navngivne kriminelle, da det ville bære præg af, at der også er lov og orden og retfærdighed for mig; samt 2) man følger derved spot til skade over for skadeslidte (i dette tilfælde mig),

som hver dag må se de kriminelle "flyde ud" over det hele i magelig selvtilstrækkelighed, hvilket krænker enhver form for retsfølelse hos skadeslidte (som altså i dette tilfælde er mig).

Ligeledes påpeger jeg, at de forskellige kriminelle handlinger, som er blevet begået af diverse "retslige" instanser, overlapper hinanden. For overblikkets skyld har jeg dog forsøgt mig med at inddel denne skrivelse i overordnede punkter.

For nemheds skyld betegner jeg også politibetjente som jurister, da de jo har gennemgået en form undervisning i jura i deres uddannelse.

Jeg beder medlemmerne af Retsudvalget vise forståelse for, at denne skrivelse umiddelbart kan fremstå som bestående af bare påstande. Det kan måske også fremstå lidt "rodet", men når ens liv er blevet smadret gennem så mange instanser, kan det være svært at formulere sig klart. De kriminelle jurister har jo netop også spekuleret i det faktum, da de derved ville få nemmere ved at dække over deres afskyelige og karakterafvigende kriminelle handlinger.

Jeg beder Retsudvalget pålægge de forskellige såkaldte "retslige" instanser, som har smadret mit liv, om at fremlægge sagens akter. Når Retsudvalget ser disse, burde det blive mere end tydeligt, at Danmark ikke mere er en retsstat men derimod en af verdens mest korrupte banan-republikker. Jeg beder dog Retsudvalget læse min udlægning af sagen først.

Grunden til, at de nedenfor nævnte punkter har fået sat ordene "*behandling af sagen*" i gåseøjne, skyldes faktummet, at en kriminel sagsbehandling på ingen måde kan sammenlignes med en lovlig.

De kriminelle handlinger, som startede hele denne sag:

Jeg bor i en andelsboligforening, hvor der år ud og år ind bliver begået lovovertrædelser af forskellig art. De kriminelle handlinger udøves ofte i samarbejde med ejendomsadministrationen, hvor advokaterne har ydet en aktiv indsats for at hjælpe de kriminelle handlinger i at blive udført. Kriminelle handlinger som bl.a.: vold, trusler om vold, afpresning for at dække over kriminelle handlinger, falske erklæringer op til generalforsamlinger, falske erklæringer over for nævn samt kreativ bogføring.

Som enhver anden lovlydig borger har jeg derfor kontinuerligt rettet henvendelse til det lokale politi (dengang: Hvidovre Politi), så de kriminelle personer kunne blive retsforfulgt og straffet for deres kriminelle adfærd. Hver gang har jeg dog oplevet, at det lokale politi ikke har gidet røre en finger. Det skal her tilføjes, at politiet har fået navne samt adresser på de kriminelle, så det er ikke fordi, man ikke har kunnet gøre noget - men udelukkende, at man ikke har gidet udføre et gedigent stykke arbejde.

Jeg er tilmed blevet oplyst af politiet, at der skulle være tale om civilt søgsmål, og at det derfor ikke skulle være en sag for politiet. Dette er decideret løgnagtig samt kriminel adfærd fra politiets side. Falske erklæringer er dog strafbare, også når de gives til private.

Statsadvokatens "*behandling af sagen*":

Punkt A:

Statsadvokaten (SA) har fra første færd gjort alt for at "smadre" sagsbehandlingen af denne temmelig alvorlige sag, som kort fortalt går ud på, at: 1) politiet gentagne gange tilsidesætter lov og orden for at

lade navngivne kriminelle være på fri fod (hvilket i bund og grund må betragtes som en hjælp til de kriminelle); 2) politiet optræder pligtforsømmende, løgnagtigt og arbejdsvægrende; samt 3) politiets passivitet udøves for at vise foragt for en dansk statsborger, som har været udsat for disse kriminelle handlinger, og ved denne passivitet formår "retsvæsenet" derved at føje spot til skade.

SA har - for at misbruge sin magt i retsvæsenet og for at hjælpe sine venner i politi-etaten - smadret behandlingen af denne sag ved forsætligt og kynisk udspekuleret at feje størstedelen af sagens akter samt bevismateriale ind under gulvtæppet. Dette underbygger jeg ved til Retsudvalget at vedlægge en genpart af min oprindelige klageskrift over politiets pligtforsømmelse til SA (bilag # 3) - dog **uden** dens medfølgende bilag. (Retsudvalget kan jo pålægge SA at fremlægge kopi af **hele** sagen. Og skulle der mangle disse bilag, så vil de være at finde inde under gulvtæppet hos SA).

Jeg vil bede medlemmer af Retsudvalget om at læse dette dokument, inden der læses videre i denne skrivelse. Det er som nævnt bilag # 3.

Punkt B:

Den klageskrivelse, som I nu har læst, er fra SAs side blevet syltet ned til kun at dreje sig om, hvorvidt jeg skulle have været på Hvidovre politistation d. 7. november, og intet andet! Det kan man da kalde en syltning af proportioner, eller hvad? Her påpeger jeg, at da tidligere justitsminister Erik Ninn Hansen optrådte på en lignende måde i den sag, som blev kendt som "Tamil-sagen", var det en kriminel handling. Men når der fra SA side udøves en tilsvarende handling over for mig, så bliver det tilsyneladende betragtet som helt fint – sikkert ud fra betragtningen, at 1) SA er højtuddannet, og 2) jeg kommer fra bunden af samfundet. Men det er en handling, der står i skærende kontrast til straffelovens § 146, som lyder:

§ 146. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

SA må vel siges at være en nogen, der "*tilkommer offentlig myndighed*", idet SA ved klager over politiet - og i denne sag generelt - må siges at "*træffe afgørelse i forhold, der vedrører private*".

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at "*det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på*" (jf. si. 111). Når SA sylter en sag ved at feje bevismateriale ind under gulvtæppet for at hjælpe sine venner i politi-etaten, så må den efterfølgende afgørelse i sagen vel være lovstridig, idet den er baseret på en bevidst yderst selektivt og perverst fordrejet version af sagen. Dette må gøre SA kriminel, og i en retsstat straffer man kriminelle. Men ingen i retsvæsenet mener tilsyneladende, at jeg skal opleve den form for retssikkerhed, og jeg vil gerne bede om Retsudvalgets svar på hvorfor, når man påstår, at Danmark er en retsstat? Loven er da lige for alle i en retsstat, er den ikke?

Punkt C:

På trods af, at jeg gentagne gange over for SA har givet udtryk for, at jeg gerne ville hjælpe med at finde frem til nogle af forbryder-sympatisørerne blandt betjentene i Hvidovre politi ved f.eks. en foto-konfrontation, har man fra SAs side nægtet mig dette. Dette beviser ydermere, at man fra SAs side ikke har haft nogen som helst intentioner om, at sagen nogen sinde skulle opklares.

En af forbryder-sympatisørerne i Hvidovre politi blev dog udpeget af mig via en fotokopi fra en lokalavis. Dette bevis blev dog også blevet fejlet ind under gulvtæppet i "sagsbehandlingen". For at dække over denne handling i "sagsbehandlingen", undlod SA dog at fremlægge denne fotokopi for både Byretten samt Landsretten. Det tilføjes, at jeg ikke selv havde adgang til retten, da min sag blev behandlet der. Den fotokopi er nemlig et bevis på, at SAs erklæring om, at man i den såkaldte "sagsbehandling" ikke har kunnet identificere de betjente, som støtter kriminelle, er falsk og løgnagtig. Det kan vel kun tolkes som, at SA gerne beskytter forbryder-sympatisører i politikorpset. Derudover er det vel strafbart at tilbageholde sagsrelevante oplysninger, da straffelovens § 158 lyder:

§ 158. Den, som afgiver falsk forklaring for retten, herunder ved anvendelse af telekommunikation, straffes med fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen finder tillige anvendelse på falsk forklaring for en udenlandsk ret.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 158 vedr. falsk forklaring for retten, at "*Falsk er forklaringen, når den er bevidst urigtig*" og endvidere "*Fortielse kan gøre en forklaring falsk (..), hvis de udeladte eller ufuldstændige oplysninger fører til, at retten vildledes, og den afhørte er klar over, at forklaringen er misvisende*" (begge citater jf. si. 138). Begge dele har gjort sig gældende, da SA fremlagde sagen for både Byretten og Landsretten.

Punkt D:

Heller ikke mit klagepunkt vedr., at politiet udøver kriminel forskelsbehandling, når de erklærer overfor mig, at de forbrydelser, som jeg bliver udsat for samt de forbrydelser, jeg ville anmelde til politiet, skulle være civile søgsmål, når de udmærket er klar over, at det er løgn og ikke passer, har landsdommerne fået fremlagt af SA, da SA fremlagde min sag for Landsretten. Landsdommerne har i hvert fald ikke villet bekræfte at have set dette klagepunkt, og det må følgelig betragtes bevis for, at den sagsrelevante oplysning har været tilbageholdt retten for bevidst at manipulere rettens afgørelse. Igen her må SA siges at have overtrådt straffelovens § 158.

Punkt E:

SA har i "behandlingen" af denne sag brugt mest tid på at finde et argument for at kunne standse sagen, og samtidig undgå strafretlig forfølgelse for sine kriminelle handlinger med syltningen i behandlingsforløbet. Til dette formål har SA påstået, at den kriminelle syltning af min sag ikke skulle kunne påklages til justitsministeren jf. retsplejelovens § 101, stk. 2, pkt. 2.

Dette må betragtes som et groft misbrug af magt over for en forsvarsløs civil, idet SA fremsætter erklæringen mod bedre vidende. SA er udmærket godt klar over, at nævnte § ikke giver SA beføjelser til at begå kriminelle handlinger i sin embedsførelse. Den nævnte § giver heller ikke SA beføjelser til at vælge og vrage angående, hvilke love man fra SA finder det belejligt at bruge, da dette bestemmes af Folketinget. De af folkettinget vedtagne love er faktisk dem, SA er ansat til at opretholde. Og det er

heller ikke SA, der vedtager landets love, men på trods af dette har SA i min sag misbrugt retsplejelovens § 101, stk. 2, pkt. 2 med henblik på at tilsidesætte landets love for igen at dække over sine løgner-venner og forbryder-sympatisører i politietaten. Derudover påpeger jeg, at SAs misbrug af nævnte § tillige gøres for at unddrage mig rettigheder, jeg har krav på som dansk statsborger som f.eks. en lovmæssig korrekt og objektiv og grundig samt fyldestgørende sagsbehandling. Hvad mener Retsudvalget her? Har SA brugt denne § korrekt? Hvis nej, hvad skal vi så gøre ved det?

Punkt F:

Et yderligere onde er, at jeg tvinges til at tåle de kriminelle handlinger, som kontinuerligt udøves af den kriminelle pøbel i a/b Baunebo samt de kriminelle jurister i ejendomsadministrationen ANDELSBO. Dette må betyde, at SA i udførelsen af sit embede har overtrådt § 146 i straffeloven. I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at *"det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på"* (jf. si. 111).

Punkt G:

SA har tillige groft set "gennem fingre" med faktummet, at Hvidovre politi fremlagt falske erklæringer over for SA for at forpurre opklaringen af den del af sagen, der omhandler en af mine henvendelser til Hvidovre politi. Løgnere vil jo altid være sympatisk indstillet over andre løgnere, så når SA optræder sympatisk over for løgnerne i Hvidovre Politi, siger det en hel del om SAs karakter. Her henviser jeg til faktummet, at kriminelle ALTID vil udvise en generel løgnagtig adfærd.

Jeg vil gerne her spørge Retsudvalget, hvordan løgnagtig og kriminel adfærd kan forenes med at arbejde i statsadvokaturen?

Hver gang jeg har fremlagt bevismateriale for SA, som beviser, at Hvidovre politi er skyldige i pligtforsømmelse, og på ingen måde kan være uvidende om, at mine henvendelser vedr. de kriminelle aktiviteter i a/b Baunebo samt ANDELSBO faktisk skulle have været efterforsket og retsforfulgt af politiet, er bevismaterialet blevet "fejlet ind under gulvtæppet". Hver gang! At juridisk sagkyndige fra statsamtet tillige har påpeget, at den slags forbrydelser, som jeg har været udsat for, rent faktisk er en politi-opgave, har SA forsætligt set bort fra - på trods af, at også dette har været fremlagt SA som bevismateriale. Igen her må SA siges at have overtrådt § 146 i straffeloven med henvisning til "Kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at *"det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på"* (jf. si. 111).

Punkt H:

Fra SA har man **skriftligt og mundtligt erklæret**, at jeg kunne få beskikket en advokat, hvis jeg måtte ønske det - også hvis jeg ikke ville få medhold i min klage over politiets pligtforsømmelse samt politiets falske erklæringer og lovovertrædelser. Da jeg så insisterede på at få en advokat (hvilket jeg gjorde, da det blev klart for mig, at min klagesag var blevet syltet af både SA og rigspolitiet), har SA

herefter nægtet at lade mig få en advokat stillet til rådighed. På trods af, at skriftlige og mundtlige aftaler er juridisk bindende. Dette gør ydermere SAs adfærd kriminel, da jeg jo tvinges til at tåle en kriminel syltning af min sag. SA må i sagens natur virke i offentlig tjeneste, og derfor må der være tale om en overtrædelse af straffelovens § 150, som lyder:

§ 150. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, straffes han med fængsel indtil 3 år.

Punkt I:

SA har over for rigsadvokaten tilbageholdt oplysninger, der tydeliggjorde og beviste, at min klage over politiets pligtforsømmelse ikke var blevet korrekt behandlet af SA. Og det, at min klage er blevet syltet, påfører mig det onde, at jeg må se kriminelle gå fri for nogen som helst form for retsforfølgelse. Deri består ydermere en uretfærdighed, som er blevet begået i behandlingen af min klagesag. Da SA må siges at have offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private (i dette tilfælde mig), må der derfor være tale om, at SA har overtrådt § 146 i straffeloven, som lyder:

§ 146. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at "*det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsættligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på*" (jf. si. 111).

Når det var strafbart, at Ninn-Hansen havde syltet en sag, må det også være strafbart, når jurister i SA gør ligeså. Eller hvad mener Retsudvalget?

Subsidiært kan der vel være tale om en overtrædelse af § 150 i straffeloven, der lyder:

§ 150. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, straffes han med fængsel indtil 3 år.

Punkt J:

For at dække over sin kriminelle syltning af sagen har SA som nævnt tilbageholdt oplysninger for domstolene for at manipulere disse til at træffe en forkert afgørelse, og derved forhindre enhver form for lov og orden. Dette har SA gjort for at 1) dække over sin kriminelle syltning af min klagesag i "behandlingen" af denne; 2) værne om politiets omdømme på trods af politiets grove modvilje mod at retsforfølge navngivne kriminelle, som deres arbejdsvægende pligtforsømmelse vidner om; samt 3) sikre at kriminelle kan være på fri fod længst muligt og samtidig på det groveste krænke en dansk statsborgers (= min) retssikkerhed. Men, at tilbageholde oplysninger, der er relevante i det spørgsmål, retten skal tage stilling til, er tillige kriminel og en overtrædelse af § 158, der lyder:

§ 158. Den, som afgiver falsk forklaring for retten (..) straffes med fængsel indtil 4 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 158 vedr. falsk forklaring for retten, at "*Falsk er forklaringen, når den er bevidst urigtig*" og endvidere "*Fortielse kan gøre en forklaring falsk (..), hvis de udeladte eller ufuldstændige oplysninger fører til, at retten vildledes, og den afhørte er klar over, at forklaringen er misvisende*" (begge citater jf. si. 138). Begge dele har gjort sig gældende ved SAs fremlægning af sagen for både Byretten og Landsretten.

At lyve for retten ved at tilbageholde oplysninger tager juristerne i SA tilsyneladende ikke særlig tungt. Det kan kun tyde på, at SA ved, hvor korrupt det danske retsvæsen er blevet. Bibelen fastslår, at "**et ondsindet vidne spotter retten**" (Ordspr. 19:28), og man spotter retten, når man vidner falsk (og man vidner falsk, når man bevidst tilbageholder sagsrelevante oplysninger). Men den slags tager løgner-jurister ikke særlig alvorligt. Landsdommerne optrådte dog også med apati over for dette faktum (og viser dermed, at juristerne hos SA har vurderet rigtigt mht. den korrupte adfærd inden for i "retsvæsenet"), og disse dommere må følgelig også siges at spotte retten. (Dommernes adfærd gennemgås i et senere punkt). Det er dog ikke for sjov skyld, at den levende Gud i det 9. Bud har erklæret: "**Du må ikke vidne falsk mod din næste**" (2. Mos. 20:16).

Faktisk bliver det i stort set alle lande i verden betragtet som en særlig grov forbrydelse at vidne falsk ved domstolene. Men når jeg skal svines til, betragter løgner-juristerne det som værende helt i orden. At man mener, det er okay at vidne falsk ved fremlægning af min sag min sag kan kun tolkes som en overtrædelse af straffelovens § 267, som lyder:

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Jeg henviser her til "Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. udgave" af V. Greve, A. Jensen og Gorm T. Nielsen, hvor der på side 407-8, jf. I J 1975-471 ff, står: "*Betingelserne for, at der har foreligget en ærekrænkelse, er herefter (1) (..) en handling, der er et surrogat for en ytring, (2) at den rigtigt forstået indeholder en negativ bedømmelse af et omdømme, og (3) at ytringen i den givne sammenhæng er groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området*". I mit tilfælde er der jo helt klart tale om, at en sådan handling må betragtes som surrogat for en ytring. Ligeledes indeholder den en negativ bedømmelse af mit omdømme (SA viser med sin handling, at min sag ikke skal vurderes på en fair og retfærdig måde). Endelig må det, at SA tilbageholder oplysninger for domstolene være groft stridende mod sædvanlig skik og brug, eller hvad? Således opfyldes alle tre kriterier for domsfældelse af de kriminelle jurister, der har deres daglige virke i SA.

Men jeg kan jo ikke få dem straffet og smidt i fængsel, når dommere dækker over dem, og jeg beder Retsudvalget svare på, hvad jeg som almindelig civil borger kan gøre ved det?

Inden vi går videre med yderligere kriminelle handlinger, som jeg har været udsat for af repræsentanter for det danske såkaldte "retsvæsen", vil jeg lige pointere det indlysende, at juristerne hos SA arbejder i offentlig tjeneste, og deres kriminelle handlinger, som her er nævnt, er udøvet af flere i forening. Dette er skærpende omstændigheder ifølge straffelovens § 81, 2) + 8) samt 5). Sidstnævnte lyder: "**at**

gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed", hvilket der jo også må være tale om her.

Rigspolitiets "behandling af sagen"

Punkt A:

Man kan sylte en sag på mange måder. En af måderne er at få en gennem-korrupt, løgnagtig og uduelig betjent til at behandle en sag. Til at "behandle" min sag havde SA udtrykkeligt bedt om at få en betjent fra rigspolitiet, som har præsenteret sig overfor mig som Jakob Riis (JR).

JR afhørte mig - og har tilsyneladende afhørt mig som mistænkt, men har nægtet at have ladet mig have en advokat til stede og har ved indkaldelsen til afhøringen undladt at oplyse mig om, at jeg kunne have haft en advokat med. Jeg spørger derfor Retsudvalget: Har man ikke ret til at have en advokat til stede, når man afhøres af politiet?

Punkt B:

JR tilstod under denne "afhøring" gentagne gange, at ingen(!) i retsvæsenet - inklusive JR selv - ville gøre noget for at hjælpe mig, så jeg kunne få lov til at stå helt alene. Jeg skal med andre ord tvinges til se på kriminel pøbel være på fri fod, hvor jeg bor samt derudover udsættes for gentagne kriminelle handlinger i behandlingen af min sag. Sådant en tilståelse fra JR beviser vel, at han både er korrupt, uduelig og aldeles uværdig til at bære et politiskilt - i hvert fald i et retssamfund.

Det beviser tillige, at JR bruger sit offentlige virke til at tvinge mig til at tåle adskillige onder. Dette må være en overtrædelse af straffelovens § 150, som lyder:

§ 150. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, straffes han med fængsel indtil 3 år.

At JR flere gange tilstod, at han ville undlade at gøre noget på trods af, at han med sagsmappen i hånden må siges at have fuldt kendskab til de begåede ulovligheder, må tillige gøre JR (og SA) medskyldige til de øvrige kriminelle handlinger, som jeg har været udsat for med henvisning til straffelovens § 23, der lyder:

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*selv om et gerningsforhold beskriver det strafbare forhold som en aktiv medvirken, kan det realiseres gennem passivitet, når en undladelse retligt bør ligestilles med den positive virksomhed (..)*" (si. 223).

Punkt C:

JR påstod også, at det var meget utroværdigt, at jeg skulle have haft rettet henvendelse til politiet adskillige gange uden, at disse skulle have gidet gøre noget, for sådan optræder politi-folk ikke, ifølge JR. Vi har nu de seneste mange måneder i aviserne kunnet læse om andre borgere, der efter politireformens ikrafttræden også har oplevet ligegyldighed og passivitet fra politiets side, når borgerne havde brug for hjælp. Reformen kan muligvis have gjort ondt værre. Men pligtforsømmelse er et

personaleproblem - ikke et reformproblem. Og da de selv samme betjente er ansat i politi-etaten før og efter den udskældte reforms ikrafttræden, må de samme betjente også udvise samme vanemønster, hvilket ydermere bekræfter min klage over politiets ugidelighed over for at skulle lave det arbejde, jeg som skatteyder er med til at betale dem for at udøve. JRs påstand må derfor kunne konkluderes, at være urealistisk, og påstanden viser ydermere, at den opfattelse af "virkeligheden", som JR besidder, således ikke stemmer overens med fakta. Det beviser derudover, at JR er uduelig til sit arbejde, idet man ikke kan opklare forbrydelser, som begås ude i virkeligheden, hvis man ikke er i besiddelse af evnen til at tænke realistisk, sundt samt rationelt.

Punkt D:

JR henviste stort set hele tiden til en eller anden moster (også fra Hvidovre - i hvert fald ifølge JR selv), som han påstod at have haft. Denne moster har dog ikke noget som helst med min sag at gøre, og med stor sandsynlighed slet ikke findes i virkeligheden. Min opfattelse desangående begrunder jeg med, at jeg gentagne gange efterfølgende har bedt om dokumentation for denne mosters eksistens (bl.a. fra SA, der jo er ansvarlig for, at JR blev sat på denne opgave), har man ikke set sig i stand til at fremlægge noget sådant. Jeg konkluderer derfor, at mosteren ikke findes i virkeligheden. Det beviser igen, at JR ikke besidder realistisk sans, hvilket jo bl.a. ses, hvis man tror, man har haft en moster, der ikke findes i virkeligheden, men som kun findes i fantasien. Følgelig må JR kunne betragtes som værende inkompetent og uduelig, idet man ikke kan opklare forbrydelser, som begås ude i virkeligheden, hvis man ikke er i besiddelse af evnen til at tænke realistisk, sundt samt rationelt.

Punkt E:

JR udtrykte adskillige gange stor beundring for de kriminelles foragt for mig. JR gav tillige udtryk for manglende forståelse og decideret afsky overfor min afstandtagen fra kriminelles handlinger. Man kommer jo her til at tænke på, hvor rigtigt og nøjagtigt Bibelen beskriver den slags mennesker: "**Den uretfærdige afskyr den, der lever retskaffent**" (Ordspr. Bog 29:27). At man optræder i ord og handling billigende over for kriminelle - som JR har gjort - må ydermere siges at være et faktum, som beviser, at man er totalt uegnet til at arbejde indenfor politi-etaten, hvis opgave det er at efterforske ulovligheder og at se til, at der sker retsforfølgelse af kriminelle!

Punkt F:

På trods af disse åbenlyse arbejdsmæssige mangler var JR udvalgt personligt fra SAs side til at "behandle" denne sag. Ydermere beviser det, at man fra SAs side kun **på papiret** har ønsket at denne sag skulle kunne se ud, som om, at den var blevet efterforsket, idet der fra SAs side udtrykkeligt var blevet insisteret på at få denne korrupte personage af en betjent til at se på sagen.

At SA har udtrykkeligt krævet JR sat på sagen må betragtes som, at begge parter her har overtrådt straffelovens § 267, som lyder:

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Undertegnede henviser derudover til "Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. udgave" af V. Greve, A. Jensen og Gorm T. Nielsen, hvor der på side 407-8, jf. I J 1975-471 ff, står: "*Betingelserne for, at der*

har foreligget en ærekrænkelse, er herefter (1) (...) en handling, der er et surrogat for en ytring, (2) at den rigtigt forstået indeholder en negativ bedømmelse af et omdømme, og (3) at ytringen i den givne sammenhæng er groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området".

Overtrædelsen af § 267 begrundes jeg med, at det må betragtes som groft stridende imod sædvanlig skik og brug, at

- 1) SA insisterer på en betjent, JR, som ikke har realistisk sans sættes til at efterforske sagen, og som derudover udviser grov ligegyldighed over for det faktum, at landets love - ifølge politiet - tilsyneladende ikke skulle gælde, når jeg anmelder kriminelle forhold. SA har med sin insistens på specifikt at få JR på sagen derved foretaget en handling, der er surrogat for en ytring om, at jeg ikke har fortjent bedre.
- 2) sætte en betjent som JR på sagen viser også, at SA ikke mener, at mit omdømme bør tælle særlig højt, idet SA og JR lader de kriminelle handlinger fra hhv. andelsboligforeningen samt dennes ejendomsadministration fremstå som værende lovlige på trods af, at lignende sager (udført mod andre borgere i dette land) har ført til både retsforfølgelse og domsfældelse.
- 3) JR var i besiddelse af samtlige akter af sagen, som den tog sig ud på det tidspunkt, hvor den ulovlige afhøring fandt sted, som tydeligt underbygger min påstand om, at der er tale om kriminelle forhold i hhv. andelsboligforeningen samt ejendomsadministrationen. Den enorme mængde bevismateriale er bevidst blevet tilsidesat af JR og SA, hvilket må være i samme "kaliber" som at fjerne bevismateriale, hvilket også er strafbart. Men SA og JR har kun villet se på et stærkt begrænset og yderst selektivt "udvalg" af sagens fakta, og det er en kendsgerning, at hvis man bevidst ser bort fra adskillige fakta for at kunne slippe for at bestille noget, så er det det samme som slet ikke at have lavet sit arbejde. Min klage over politiets pligtforsømmelse er altså derfor overhovedet ikke blevet behandlet, selv om det på papiret godt kan se sådan ud.
- 4) Derudover må de indirekte ytringer fra JR om, at det skulle være mig, der er helt galt på den, når jeg ikke dyrker fællesskab med kriminelle, betragtes som groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området, da JR må være klar over, at man kan blive betragtet som potentiel medskyldig, hvis man fraterniserer med kriminelle.

Jeg beder Retsudvalget svare på, hvorfor behandlingen af min sag lægges i hænderne på uduelige betjente, som ser mostre, der ikke findes i virkeligheden? Hvordan retsforfølger man den slags talentløshed i så korrumpet et land som Danmark?

Punkt G:

Her vil jeg lige tilføje, at skulle JR hævde samt dokumentere over for Retsudvalget, at han ikke mangler realistisk sans, må hans sjukeri og dermed syltning af min klage over politiets pligtforsømmelse være udøvet med fuldt overlæg. JR repræsenterer politi-etaten, som er en offentlig myndighed. Derfor må hans gerning betragtes som en overtrædelse af straffelovens § 146, der lyder:

§ 146. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse

eller behandling, at "det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på" (jf. si. 111).

Dette forklarer i øvrigt en del om, hvorfor man fra SAs side specifikt havde bedt om at JR skulle "behandle" på denne sag. Løgnere og kriminelle vil jo altid søge fællesskab med folk, der tænker som dem selv, hvilket er et kriminologisk faktum.

Rigsadvokatens "behandling af sagen":

Punkt A:

Rigsadvokaten (RA) har optrådt med ligegyldighed og apati, når statsadvokaten (SA) har tilbageholdt faktuelle oplysninger i sine erklæringer overfor RA (angående min klage til RA over SAs kriminelle syltning i "sagsbehandlingen"). På trods af gentagne skrivelser, hvori jeg har påpeget den ulovlige syltning af min sag, har RA stort set bare ladet stå til. Denne laden stå til må være at betragte som passivitet, og jeg tolker det som medvirken. Dette må gøre RA medskyldig i syltningen jf. straffelovens § 23, der lyder:

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*passivitet kan under visse omstændigheder virke som meddelelsesmiddel, idet der fra tavshed i en given sammenhæng kan drages slutninger på samme måde som fra en positiv tilkendegivelse (..)*" (si. 224).

Det skal dog fastslås, at RA har bedt om redegørelser fra SA. Men disse redegørelser har været bevidst mangelfulde fra SAs side, og må derfor være det samme som at vidne falsk, hvilket er kriminelt. RA har imidlertid undladt at følge op på denne kriminalitet.

Punkt B:

RA har også bedt SA om igen at kigge på min klage over politiets manglende efterforskning af de kriminelle forhold, jeg har villet anmelde til dem. Men man har kun taget den syltede "rest" i betragtning og ikke sagen i sin helhed. Og når man laver mindre end halvdelen af det, man egentlig skal, så er det faktisk det samme som slet ikke at lave noget.

Derudover har RA udvist en katastrofal mangel på sund dømmekraft. RA er vidende om, at SA har foretaget en kriminel syltning af min klage over politiet, og man lader altså ikke kriminelle jurister se på en sag 2 gange, da de jo kun vil gøre sig endnu mere umage for at skjule deres kriminelle syltning af en sag. Således brugte SA da også mest tid i 2. "behandlingen" på at finde en §, som kunne misbruges med henblik på at forhindre en efterforskning samt retsforfølgelse. (Genlæs venligst afsnittet om, hvordan SA har misbrugt retsplejelovens § 101, stk. 2, pkt. 2).

RA har i øvrigt, så vidt jeg har forstået det, mulighed for at indlede en efterforskning, hvis der skulle

være begået noget kriminelt hos SA. Men landets love har i mit tilfælde måttet vige, da RA åbenlyst ikke vil retsforfølge sine venner fra egen branche. Den passivitet må gøre RA medskyldig jf. straffelovens § 23. Jeg henviser til:

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*passivitet kan under visse omstændigheder virke som meddelelsesmiddel, idet der fra tavshed i en given sammenhæng kan drages slutninger på samme måde som fra en positiv tilkendegivelse (..)*" (si. 224).

Punkt C:

RA er vel vidende om (jf. skriftlig erklæring fra RA), at SA ville foretage en yderst selektiv fremlægning af min sag ved domstolene, da disse skulle tage stilling, hvorvidt jeg skulle kunne gøre brug af den beskikkede advokat, som SA skriftligt og mundtligt havde lovet mig. Med selektiv menes, at 1) SA ville forsætligt undlade at fremlægge sagen i sin helhed; og 2) SA ville derfor også tilbageholde bevismateriale.

RA har i forbindelse med ovenfornævnte pkt. 1) + 2) falsk erklæret, at SA skulle have informeret mig om, at de kriminelle handlinger, som er begået af beboere i den andelsboligforening, jeg bor i, samt af dennes ejendomsadministration ikke skulle være en del af sagen, og derfor heller ikke skulle fremlægges for domstolene. SA skulle ifølge RA have informeret mig om dette i en skrivelse, der **intetsteds nævner hverken den andelsboligforening, jeg bor i, eller dennes ejendomsadministration**. RA er derfor velvidende om, at erklæringen er falsk og gennemført løgnagtig. At RA er velvidende om, at erklæringen er løgnagtig, bevises ved det faktum, at RA efterfølgende har nægtet at dokumentere, hvorhenne den skrivelse skulle nævne noget sådant på trods af, at jeg gentagne gange har bedt om en sådan dokumentation.

Med andre ord: RA og SA har i en skadelysten sammensværgelse mod mig vidnet falsk over for domstolene med henblik på at tvinge mig til at tåle de ulovligheder, som 1) jeg har været og er udsat for, hvor jeg bor; 2) de ulovligheder SA forsætligt har begået i slytningen af min sag samt 3) den kriminelle pligtforsømmelse det lokale politi har udvist over for mig ved at lade de navngivne kriminelle forblive på fri fod.

RA, som vel er en offentlig myndighed, må her betragtes som havende overtrådt § 146 i straffeloven, som lyder:

§ 146. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at "*det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på*" (jf. si. 111).

Subsidiært kan der vel være tale om en overtrædelse af § 150 i straffeloven:

§ 150. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, straffes han med fængsel indtil 3 år.

Punkt D:

RA må ydermere betragtes som medskyldig i forbrydelsen ved sammen med SA at tilbageholde sagsrelevante oplysninger for at vildlede domstolene med henblik på at skade mig som person og min sag mest muligt (for at udmatte mig og køre mig mentalt og personligt i sæk), jf. § 23 i straffeloven. Jeg henviser til:

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det, at "*forsætskravet kan være opfyldt, skønt den medvirkende ikke selv tilstræber en kriminel følge, hvis han eller hun dog er vidende om den andens formål med virksomheden*" (si. 229).

Punkt E:

Igen må det gøre RA skyldig i at have overtrådt § 158 i straffeloven, og jeg henviser til:

§ 158. Den, som afgiver falsk forklaring for retten (..) straffes med fængsel indtil 4 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 158 vedr. falsk forklaring for retten, at "*Fortielse kan gøre en forklaring falsk (..), hvis de udeladte eller ufuldstændige oplysninger fører til, at retten vildledes, og den afhørte er klar over, at forklaringen er misvisende*" (begge citater jf. si. 138). RA ved, at der fra SA bevidst ville blive udeladt oplysninger, så RA ved derfor også, at domstolene som en naturlig følge heraf ville blive vildledt af SA - både ved Byretten og Landsretten, og RA har haft indgående kendskab til hele forløbet.

Ydermere fastslås det, at "*strafansvaret er ikke begrænset til den, der afgiver forklaringen i retten. Også den, der står udenfor dette særlige pligtforhold, er omfattet strafansvaret. Det er en betingelse for ansvar for medvirken, der typisk foreligger i form af anstiftelse, at anstifteren har forsæt til, at den urigtige forklaring afgives ikke blot på sagens forberedende stadium, men evt. også i retten i form af et strafbelagt udsagn (..)*" (jf. si. 139). Og allerede ved sagens forberedende stadium op til fremlægningen af min sag ved domstolene af SA, blev RA af mig gjort opmærksom på det kriminelle, som er nævnt i punkt C. På trods af, at RA blev gjort opmærksom på dette, lod han SA fortsætte ufortrødent.

Punkt F:

Selv om RA godt ved, at man ikke kan pålægge nogen at inkriminere sig selv, har RA spydigt og spottende overfor mig erklæret, at jeg jo kunne gå til politiet, hvis jeg mente, at SA og RA skulle have

gjort noget ulovligt. Spotten og den foragtfulde samt skadelystne spydighed ses ved, at RA godt er klar over, at 1) politiet ikke gider gøre noget, når jeg udsættes for kriminelle handlinger; samt 2) det er SA selv, som i givet fald ville skulle udarbejde et anklageskrift mod sig selv. Selv danske jurister kan ikke være så dumme, at de tror, at folk bare uden videre vil afsløre deres kriminelle handlinger i et anklageskrift mod dem selv, så erklæringen fra RA må betragtes som ekstremt nedladende for mig som person.

RA må derfor siges at have overtrådt § 267 i straffeloven med henvisning til pkt. 1) samt 3) fra "Kommenteret straffelov...". Pkt. 2) i kommentaren må også siges at passe, idet det at vidne falsk for domstolene kun kan forstås som, at RA og SA sadistisk volder skade på min retsstilling og dermed mit omdømme. Og det endda på trods af, at jeg hele livet har været dansk statsborger. § 267 lyder:

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

"Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. udgave" af V. Greve, A. Jensen og Gorm T. Nielsen, fastslår på side 407-8, jf. I J 1975-471 ff, står: "*Betingelserne for, at der har foreligget en ærekrænkelse, er herefter (1) (...) en handling, der er et surrogat for en ytring, (2) at den rigtigt forstået indeholder en negativ bedømmelse af et omdømme, og (3) at ytringen i den givne sammenhæng er groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området*".

Jeg vil her bede Retsudvalget redegøre for, hvorfor jeg skal udsættes for sådan en behandling fra repræsentanter for det danske såkaldte "retsvæsen"? Jeg vil også bede om svar på, hvorvidt RA skulle have beføjelser til at tilsidesætte landets love? Så vidt jeg kan tolke det, er det korrupsion, når man bøjer retten og tilsidesætter landets love for at 1) dække over kriminelle fra egen branche; og 2) udvise sadistisk skadelyst over for almindelig civilbefolkning. Vil Retsudvalget definere sådan en adfærd som retfærdig? Retsudvalget må hjertens gerne også forklare, hvordan det kan gå til, at man har ansat kriminelle jurister til at arbejde i Rigsadvokaturen?

Domstolenes "behandling af sagen":

Punkt A:

Man kunne så håbe, at dommere i dette land havde et minimum af retfærdighedssans, men det skulle hurtigt vise sig, at der også ved domstolene er en generel og korrump opfattelse om, at jurister skal beskytte og dække over hinanden. Også selv om denne beskyttelse inkluderer tilsidesættelse af landets love.

Landsdommerne, som skulle tage stilling til om, hvorvidt jeg kunne få beskikket den advokat, **som jeg mundtligt og skriftligt var blevet lovet**, blev gjort opmærksomme på af mig, at SA har tilbageholdt sagsrelevante oplysninger ved sin fremlægning af sagen for domstolene, og at dette er kriminelt. På trods af dette valgte landsdommerne at vende "det blinde øje" til dette faktum, og derved dække over med henblik på at forhindre deres venner/kolleger fra egen branche i hhv. SA, politiet samt RA i at blive smidt i fængsel med det samme. Men er det ikke domstolenes opgave at håndhæve landets love i **alle** sager? Hvis ja, så inkluderer det vel også, at hvis en handling er ulovlig og strafbar, så er den det uanset, hvem der har begået den ulovlige handling.

For at dække over den bevidst mangelfulde fremlægning af sagen fra SA, påstod dommerne endda, at det var at betragte som et "*øvrige spørgsmål*" at skulle tage stilling til, hvorvidt SA havde tilbageholdt sagsrelevante oplysninger, hvilket de derfor nægtede at gøre.

Jeg vil bede Retsudvalget svare på flg.: Hvis en almindelig civil lyver for domstolene, ville man med garanti ikke betragte det som "*øvrige spørgsmål*", men idømme vedkommende fængselsstraf lige med det samme. Hvorfor får SA så lov til at begå sådan en alvorlig forbrydelse mod mig uden, at landsdommerne prompte straffer den kriminelle handling? Gælder landets love ikke for alle? Hvis ja, hvorfor giver domstolene så positiv særbehandling til kriminelle og løgnagtige jurister i SA? Det er da ulovligt at vidne falsk, er det ikke? § 158 i straffeloven lyder i hvert fald:

§ 158. Den, som afgiver falsk forklaring for retten, herunder ved anvendelse af telekommunikation, straffes med fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen finder tillige anvendelse på falsk forklaring for en udenlandsk ret.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 158 vedr. falsk forklaring for retten, at "*Falsk er forklaringen, når den er bevidst urigtig*" og endvidere "*Fortielse kan gøre en forklaring falsk (..), hvis de udeladte eller ufuldstændige oplysninger fører til, at retten vildledes, og den afhørte er klar over, at forklaringen er misvisende*" (begge citater jf. si. 138). Begge dele har gjort sig gældende ved SAs fremlægning af sagen for både Byretten og Landsretten.

Punkt B:

Derudover er det et faktum, at også RA har været fuld ud vidende om, at SA ville fortage denne falske forklaring for domstolene. I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det, at "*strafansvaret er ikke begrænset til den, der afgiver forklaringen i retten. Også den, der står udenfor dette særlige pligtforhold, er omfattet strafansvaret. Det er en betingelse for ansvar for medvirken, der typisk foreligger i form af anstiftelse, at anstifteren har forset til, at den urigtige forklaring afgives ikke blot på sagens forberedende stadium, men evt. også i retten i form af et strafbelagt udsagn (..)*" (jf. si. 139). Da den falske erklæring er aftalt spil mellem RA og SA, må begge betragtes som værende skyldige. Strafframmen for denne forbrydelse lyder på fængsel op til 4 år. Men uden retskafne dommere kan den slags selvfølgelig ikke blive straffet. Og det er den situation, jeg står i. Hvad foreslår Retsudvalget, jeg gør ved det som almindelig civil borger?

Lad mig gentage faktummet: Da landsdommerne blev gjort opmærksomme på den af SA bevidst falske fremlægning af sagen, undlod de at idømme straf, men påstod bare, at det var "*øvrige spørgsmål*". Det, at landsdommerne ser gennem fingre med så alvorlig en forbrydelse som at vidne falsk for domstolene, må vel så kunne betragtes som en uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, og må som følge heraf betragtes som en overtrædelse af straffelovens § 146, som har en strafframme på op til 6 års fængsel. § 146 lyder jo:

§ 146. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller

behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

I "kommenteret straffelov - Speciel del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen fastslås det omkring straffelovens § 146 vedr. at begå uretfærdigheder ved en sags afgørelse eller behandling, at "*det strafbare forhold består i at begå uretfærdigheder ved sagens afgørelse eller behandling. Denne ordlyd tager sigte på forsætligt lovstridige afgørelser, der tilføjer nogen et uforskyldt onde eller unddrager ham rettigheder eller fordele, han har krav på*" (jf. si. 111). Begge dele har gjort sig gældende ved SAs fremlægning af sagen for både Byretten og Landsretten. Hertil bør det tilføjes, at byretsdommeren hurtigt sendte sagen videre til Landsretten, så ved Byretten har dommeren vel handlet korrekt eller hvad?

Forbrydelsen begået mod mig af disse landsdommere er udøvet af flere i forening, og disse har tilmed udøvet forbrydelsen i offentlig tjeneste. Begge dele er skærpende omstændigheder ifølge straffelovens § 81, 2) + 8) samt 5). Sidstnævnte lyder: "**at gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed**", og man har vel udvist særlig hensynsløshed, når man som dommer ser gennem fingre med, at SA - som repræsenterer det officielle Danmark, som påstår at være en retsstat - vidner falsk ved at tilbageholde sagsrelevante oplysninger.

Jeg beder Retsudvalget svare på: 1) Hvorfor jeg - som er dansk statsborger og skatteyder - skal udsættes for så skandaløs en opførsel fra offentligt ansatte jurister; samt 2) hvordan kan jeg få retsforfulgt den slags kriminalitet ved en udlandsk domstol efter dansk lov? Det er jo tydeligt - i hvert fald i mit tilfælde - at danske domstole er af opfattelsen, at landets love skal tilsidesættes, når kriminelle jurister skal beskyttes, og alm. civile skal have deres retssikkerhed krænket, så lad venligst vær med at fortælle mig, at denne sag godt kan dømmes ved en dansk domstol.

Punkt C:

Hertil kommer endnu et faktum: Landsdommerne har hverken kunnet eller villet afgive øjnevidnerklæringer om, hvilke dokumenter, som har været fremlagt af SA ved SAs fremlægning af sagen for Landsretten. Sådant en nægten strider imod alt, hvad der hedder lov og orden, og det kan disse dommere ikke være uvidende om. Hvis almindelige civile nægter at afgive vidne-udsagn, hvor de har været vidner til en forbrydelse, kan domstolene - så vidt jeg ved - betragte det som foragt for retten og sidestille sådan en handling med det at vidne falsk og kan idømme fængselsstraf. Men det tager disse landsdommere ikke særlig alvorligt, når det er en fra egen branche, i dette tilfælde SA. Så kan der tilsyneladende bare nægtes at afgive forklaring, selv om det groft strider imod skik og brug på området. Jeg beder retsudvalget svare på om, sådan en handling må betragtes som yderligere en forbrydelse imod mig, og være en overtrædelse af § 267 i straffeloven? § 267 lyder jo:

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

"Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. udgave" af V. Greve, A. Jensen og Gorm T. Nielsen, fastslår på side 407-8, jf. I J 1975-471 ff, står: "*Betingelserne for, at der har foreligget en ærekrænkelse, er herefter (1) (...) en handling, der er et surrogat for en ytring, (2) at den rigtigt forstået indeholder en*

negativ bedømmelse af et omdømme, og (3) at ytringen i den givne sammenhæng er groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området".

Punkt D:

Jeg har også påpeget over for landsdommerne, at den ufuldstændige fremlægning af min sag for domstolene, ifølge retsplejelovens § 344, stk. 2 skulle lovmæssigt set være tillagt virkning til fordel for mig. Dette har landsdommerne dog også undladt at gøre. De vil hellere tage mere hensyn til deres jurist-kolleger i SA. § 344 giver dog ikke beføjelser til, at SA og andre jurister ikke også skulle være omfattet af denne paragraf, som lyder:

§ 344. Stk. 2. Er en parts erklæringer vedrørende sagens faktiske omstændigheder uklare eller ufuldstændige, eller undlader han at udtale sig om modpartens erklæringer om disse spørgsmål eller at efterkomme modpartens opfordringer, kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten.

Retsudvalget bedes igen svare på, om landsdommere må tilsidesætte landets love for at beskytte deres private venner? Jeg håber, at svaret er et rungende "NEJ!!! PÅ INGEN MÅDE!". Men det er jo så sket i mit tilfælde, for der er åbenbart ikke nogen nedre grænse for, hvor meget jeg skal svines til af det officielle Danmark.

Punkt E:

Landsdommernes handlinger må vel ydermere gøre dem medskyldig i de forbrydelser, jeg har været igennem, da straffelovens § 23 lyder:

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, "*generelt gælder det, at det afgørende alene er, om personen virker sammen med andre eller en anden om et handlingsforløb, som tilsigtes afsluttet eller afsluttes med en fuldbyrdet forbrydelse.*" (si. 220-21). Det må jo siges at have været tilfældet.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*selv om et gerningsforhold beskriver det strafbare forhold som en aktiv medvirken, kan det realiseres gennem passivitet, når en undladelse retligt bør ligestilles med den positive virksomhed (..)*" (si. 223). Landsdommerne har undladt at handle, som loven foreskriver, og som de burde have gjort, da de blev gjort opmærksomme på, at SA vidnede falsk, så der burde være rigt belæg for en fængsling af disse.

Når man nu ikke kan regne med en fair behandling ved domstolene, så er der vel i allerhøjeste grad tale om samme slags fascistiske jurister, som dem man finder i de mest afskyelige banan-republikker, som Danmark jo ellers ikke ynder at sammenligne sig selv med. Dette taler ydermere for, at mine anklager i

denne skrivelse skal efterprøves og vurderes ved en udlandsk domstol i et land, hvor der forhåbentlig stadig hersker en smule lov og orden i modsætning til, hvad der hersker i Danmark. Jeg beder Retsudvalget oplyse om, hvordan det kan gøres og arrangeres, når man kommer fra mit lag i samfundet?

Procesbevillingsnævnets "behandling af sagen":

Punkt A:

I procesbevillingsnævnet (PBN) er jurister i stand til at bevillige fri proces, hvis der er noget principielt, der taler for det. Jeg mener, at det i højeste grad måtte være tilfældet, og tillader mig igen at opsummere (af hensyn til de mange punkter, som der skal holdes styr på)

Da landsdommerne nægtede at tage stilling til, hvorvidt SA skulle have gjort noget strafbart bl.a. ved:

- 1) syltning af en sag ved med fuldt overlæg at tilsidesætte bevismateriale for derved at dække over sine private kriminelle venner i politi-etaten,
- 2) sikre, at kriminelle fra egen "branche" (og også uden for egen branche, da SAs syltning også har medført, at pøbelen fra f.eks. andelsboligforeningen, hvor jeg bor) alle får mulighed for at begå flere lovovertrædelser;
- 3) fremsættelse af falske og løgnagtige erklæringer over for RA; samt
- 4) falsk fremlægning af en sag ved domstolene for at manipulere disse til at træffe en uretfærdig afgørelse (denne forbrydelse begået i et kriminelt og korrupt samarbejde med RA, der som nævnt har været vel vidende om, hvad SA havde gang i), sendte landsdommerne min anke videre til PBN.

Punkt B:

PBN blev ydermere gjort opmærksomme af mig på, at sagen efterhånden er blevet fuldkommen ukendelig i forhold til udgangspunktet, da der fra enhver instans' side er sat alt ind på at smadre min retssikkerhed. F.eks. blev det dokumenteret over for PBN, at RA har falsk erklæret, at SA skulle have informeret mig om, at SA ikke betragtede det som en del af sagen at skulle retsforfølge de kriminelle i andelsboligforeningen, hvor jeg bor, eller i dennes ejendomsadministration. Dette skulle ifølge RA (i samarbejde med SA) være gjort i en skrivelse, der intetsteds nævner hverken den **andelsboligforening, jeg bor i, eller dennes ejendomsadministration**. RA er velvidende om, at erklæringen er falsk og løgnagtig i sin karakter, idet RA efterfølgende har nægtet at dokumentere, hvorhenne den skrivelse skulle nævne noget sådant på trods af, at jeg gentagne gange har bedt om en sådan dokumentation. Jeg bad derfor PBN om at pålægge RA at specificere, *hvorhenne i skrivelsen*, som RA selv refererer til, der skulle stå noget sådant, og sende mig en kopi af svaret fra RA. Dette har PBN set helt bort fra (jeg har i hvert fald ikke set nogen dokumentation), da PBN tilsyneladende heller ikke kan se noget galt i, at offentligt ansatte jurister begår stribevist af kriminelle handlinger i deres embedsførelse.

Hvad mener Retsudvalget her? Er det ikke principielt, at man som dansk statsborger kan få retsforfulgt kriminelle? Også kriminelle jurister? Er det ikke principielt, at man som dansk statsborger burde opleve at lov og orden stadig er gældende - og også gælder, når korrupte jurister dækker over hinanden for at modarbejde, at kriminelle fra deres egen branche straffes, når disse begår ulovligheder? Juristerne i PBN kan ikke se, at der skulle være noget principielt i det. Dette må for mig at se være noget nær den ultimative samfundsskadelige attitude, at man ikke mener, at jurister selv skal følge landets love.

Beslutningen fra PBN om, at jeg ikke skulle få lov til at føre min sag for Højesteret, vidner derfor om en brølende mangel på enhver form for retskaffenhed. Det vidner tillige om adskillige danske juristers korrupte tilgang til lov og orden. Og dette må igen være et ganske alvorligt samfundsproblem, for hvis der ikke hersker lov og orden, så falder ethvert samfund til jorden.

PBN-juristernes beslutning kan for mig at se kun betragtes som, at de også vil forhindre kriminelle og løgnagtige jurister fra at blive retsforfulgt. Dette må i princippet gøre procesbevillingsnævnets jurister medskyldige, jf. § 23 i straffeloven, da de er vidende de øvrige juristers virksomhed med at sylte en sag for at smadre min retsstilling samt dække over deres kriminelle venner.

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*forsætskravet kan være opfyldt, skønt den medvirkende ikke selv tilstræber en kriminel følge, hvis han eller hun dog er vidende om den andens formål med virksomheden*" (si. 229).

Lene Espersens syn på "behandling af sagen" i hendes egenskab som landets justitsminister:

Punkt A:

Umiddelbart kan alle disse ting tilsammen fremstå som ekstremt nederdrægtige. Men **jeg påpeger igen, at beskrivelsen ikke er udtømmende**, hvilket tydeligt viser, hvor skandaløst korrupt et land og en forbryder-nation, Danmark efterhånden er blevet.

Disse "oplevelser", som jeg har været igennem her har især stået på, mens Lene Espersen (LE) har siddet som "justitsminister". (Ordet "justitsminister" er i denne sammenhæng sat i "", da jeg personligt ikke kan se, at der er meget justits i den indsats, som LE har ydet, for slet ikke at tale om retfærdighedssans).

Så vidt jeg ved, udpeges både SA og RA af justitsministeren? I så fald har LE (i sin egenskab som tidligere justitsminister) udvist en dybt foruroligende evne til at udpege hærdede løgnere til disse stillinger, hvori man får enorme magtbeføjelser. At give løgnere magt er det samme som at sætte forbrydere til at varetage opgaverne i retsvæsenet, da det er et ubestrideligt faktum, at kriminelle altid udviser løgnagtig adfærd. Det er ikke for sjov skyld, at Bibelen advarende pointerer: "**En hersker, der lytter til løgnagtig tale, får lutter forbrydere i sin tjeneste**" (Ordsp. 29:12). Og det er et ubestrideligt faktum, at når et land - i dette tilfælde Danmark - giver frie udfoldelsesmuligheder til kriminelle jurister, ophører landet med at være et retssamfund!

Punkt B:

LE kan på intet tidspunkt i sin embedsperiode have været i tvivl om, at det ikke er SA men derimod Folketinget, som vedtager landets love. Det siger derfor også sig selv, at SAs gøren brug af retsplejelovens § 101, stk. 2, pkt. 2 til at dække over tilsidesættelse af landets love, når dette er belejligt for at dække over sine private venner, er og bliver en lovstridig handling. Tilmed en handling, der i

allerhøjeste grad må have været at betragte som en ganske alvorlig sag for den til enhver tid siddende justitsminister, som i det her tilfælde var LE. Eller hvad mener Retsudvalget? Kan en justitsminister undlade at gribe ind, hvis der foregår ulovligheder i retsvæsenet? Hvis ja, bedes Retsudvalget svare på, hvem der i så fald har ansvaret for, hvad der foregår i retsvæsenet?

LE blev i sin egenskab som (tidligere) justitsminister informeret om denne sag af mig. På trods af, at jeg påpegede sagens alvor med henvisning til, at landets love på det groveste tilsidesættes af offentligt ansatte jurister for at dække over kriminelle handlinger, valgte LE at dække over sine jurist-kolleger. I hvert fald svarede justitsministeriet, at LE ikke ville tage sig af sagen. Med andre ord: LE og hendes ministerium undlod at handle. Jeg tillader mig at påpege faktummet, at selv i andre hedninge-lande, ser man med største alvor på jurister, som misbruger deres embede til at nedbryde og derved krænke landets love indefra, og man straffer i reglen den slags hårdt og hurtigt. Men LE og hendes ministerium optrådte med arrogant apati. Denne apati og manglende indgriben har medført, at ulovlighederne i den sagsbehandling, jeg har været udsat for, har fået lov til at vokse sig større. Det har også medført, at ulovlighederne, som begås i andelsboligforeningen, hvor jeg bor, og dennes ejendomsadministration, stadig forekommer.

Med henvisning til de temmelig indlysende principper for meddelagtighed, der er gældende jf. § 23 i straffeloven, må LE vel derfor kunne betragtes som medskyldig i de kriminelle handlinger begået af de "retslige" instanser, som er nævnt i denne skrivelse. LE må betragtes som den øverste leder for disse kriminelle og korrupte jurister. Og § 23 i straffeloven lyder:

§ 23. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*selv om et gerningsforhold beskriver det strafbare forhold som en aktiv medvirken, kan det realiseres gennem passivitet, når en undladelse retligt bør ligestilles med den positive virksomhed (..)*" (si. 223).

I "Kommenteret Straffelov - Almindelig del; 8. omarbejdede udgave" af V. Greve, A. Jensen & Gorm T. Nielsen" fastslås det, at "*ud fra samme synspunkt kan (..) ledere [pålægges] ansvar for medvirken, når de ikke griber ind over for et forløb, der udvikler sig til ulovligheder*" (si. 224).

Jeg håber sandelig, at medlemmerne af Retsudvalget er i besiddelse af retskaffenhed nok til at kunne se, at min retsstilling er blevet krænket på det groveste hele vejen op gennem systemet. Dette taler igen for, at de kriminelle, som har smadret mit liv, bliver stillet for en udlandsk domstol. Men hvordan kan det arrangeres af en jævn dansk statsborger?

Afsluttende bemærkninger:

Punkt A:

Da jeg af indlysende årsager ikke mere har den mindste tiltro til, at alvorlige juridiske problemer bliver behandlet objektivt og korrekt i dette land, må det være afgørende for alt, hvad der forstås ved

retfærdighed samt lov og orden, at denne sag samt retsforfølgelsen af de kriminelle, som har krydset min vej i årevis, ikke bliver vurderet af danske jurister, men ved en udlandsk og mere retskaffen og potent domstol. Retsudvalget bedes derfor svare på, hvordan grejer man den som almindelig civil borger?

Jeg vil også bede Retsudvalget forklare samt uddybe på flg.: Hvorfor er der ingen mere i det danske retsvæsen, der tør vise lidt rygrad samt optræde med et minimum af integritet ved at efterleve i handling, at kriminelle jurister skal retsforfølges?

Jeg har dokumentation for mine påstande - i modsætning til mine modstandere. Men med henvisning til det faktum, at man som dansk statsborger fra mit lag i samfundet ikke kan stole på en kompetent og lovlige sagsbehandling i dette lovløshedens og infame hedninge-land, har jeg valgt ikke at vedlægge kopier af sagens akter til jer i første omgang. I bedes i stedet for pålægge de i denne skrivelse nævnte instanser om at fremlægge sagens akter. Så må vi jo se, om de også tør lyve over for jer. At lyve inkluderer i sagens natur at tilbageholde relevante oplysninger.

Jeg påpeger igen, at sammenlagt står adskillige af disse ondskabsfulde kryb i det danske retsvæsen til mere end 12 år fængsel. Hvad synes Retsudvalget, vi skal gøre ved det?

Kriminelle handlinger af den art, som er beskrevet her, kan I forhåbentlig også se, er ubeskriveligt modbydelige. Jeg håber, at stort set alle i dette land kan, og vil, betragte den slags handlinger, som jeg har oplevet, som værende i kategorien **ultimativ samfundsskadelig virksomhed**. Intet samfund kan bestå, hvis landets love tilsidesættes. Og tilmed tilsidesættes af kriminelle jurister, som har til opgave at håndhæve disse love. Sådant en adfærd skaber nemlig intet andet end karakterafvigende og grusomt anarki samt eksplosiv "vækst" for lovløshed.

Det vidner ydermere om samfundsskadelig virksomhed, at de jurister, som jeg har oplevet i det såkaldte "retsvæsen" har tilsyneladende ikke kunnet se noget galt i, at jurister skulle være kriminelle. De kan heller ikke se noget galt i, at jurister tilsidesætter de love, som folketinget vedtager, hvis lovene pludselig kan ramme juristerne selv. Det vidner om, at Danmark ikke mere er en retsstat men en korrupt bananrepublik af den værst tænkelige slags. Jeg finder personligt den slags alarmerende og foruroligende! (Men jeg er jo så heller ikke akademiker og jurist).

Jeg håber dog, at medlemmerne af Retsudvalget er enige med mig i min grundlæggende opfattelse om, at er landets love lige for alle i en retsstat. Men i så fald kan Danmark ikke mere betragtes som en retsstat, da landets love tilsyneladende ikke gælder, når kriminelle *jurister* har lyst til at smadre civile borgeres retssikkerhed og samtidig give kriminel pøbel frie udfoldelsesmuligheder. Hvad skal vi gøre ved det?

At jurister, som tilmed har modtaget en skatteyder-finansieret uddannelse, og (i denne sag) bagefter bruger den uddannelse og den skatteyder-finansierede løn, som de får, til at nedbryde landets love indefra, er så ubeskriveligt afskyeligt og modbydeligt, at jeg sandelig håber, at Retsudvalget tager dette meget alvorligt, og betragter det som det, det reelt er: samfundsskadelig virksomhed. Men jeg beder også Retsudvalget om at svare på, hvorfor man som dansk statsborger, som jeg er, først skal betale skat til, at Folketinget vedtager love, og så bagefter skal betale skat til, at offentligt ansatte jurister

nedbryder disse love indefra?

Tilbage til den samfundsskadelige virksomhed: Ultimativ samfundsskadelig virksomhed kan kun straffes retfærdigt på en måde: Med en statslig henrettelse!

Faktisk mener jeg, at det ville ydermere være hensigtsmæssigt at sømme kadaverne fra disse karakterafvigende kryb op på væggene i deres respektive arbejdspladser (efter henrettelsen) til skræk og varsel for de øvrige jurister, som arbejder der. Dette vil nemlig sende et signal, som er så tydeligt, at selv danske akademikere og jurister vil kunne forstå, at det danske samfund på ingen måde tolererer den slags og vil slå særdeles hårdt ned på så modbydelig og karakterafvigende adfærd.

Men retfærdighed er jo ikke noget, Danmark gør sig i mere (hvilket denne sag bl.a. vidner om), og der vil sikkert hurtigt stå et klynkende hylekor (bestående bl.a. af jurister) for at forhindre disse kryb i at blive henrettet. Så sekundært kunne man landsforvise dem (efter at have inddraget al deres ejendom). Denne er jo skaffet ved den skatteyder-finansierede løn, de har fået, selv om de så mener, at den danske stat skulle have betalt dem for at vælge og vrage i, hvilke love der skal være gældende. Samtidig med landsforvisningen vil det kun være yderst rimeligt, at de alle får status af at være *persona non grata*.

Det skal lige gentages, at alt dette er sket før politireformens ikrafttræden, så den kan man ikke henvise til, når man vil snakke udenom.

Der kan ydermere ikke herske nogen tvivl om, at man fra disse kriminelle juristers side kynisk har spekuleret i, at jeg ikke har nogen juridisk uddannelse, og derfor ikke har haft nogen nævneværdig mulighed - i deres øjne - for at få dem straffet for deres karakterafvigende og groft krænkende handlinger. Jeg spørger Retsudvalget, som jeg inderligt håber, er enige med mig i, at lovene i dette land skal overholdes af ALLE – inklusive skatteyder-finansierede jurister: Hvorfor skal jeg udsættes for sådan noget svineri?

Kan Retsudvalget i øvrigt henvise til andre danske statsborgere, der først udsættes for kriminelle handlinger, og som så – for at føje spot til skade og samtidig forværre dissers retsfølelse – må gå igennem så mange instanser, der med stor skadelyst arbejder på at forværre den krænkedes retsfølelse? Hvis nej, hvilken erstatning vil Retsudvalget selv mene vil være en anstændig godtgørelse fra den danske stat over for mig? Pedal-Ove fik det, som i dagens valuta vil svare til ca. kr. 10.000.000,-, og han var også udsat for en lignende forbrydelse fra det danske retsvæsen: At man bevidst valgte at se bort fra fakta for at lade skyldige være på fri fod. Så jeg vil gerne høre, hvad retsudvalget mener, at krænkelse af mig skal erstattes med?

Jeg har som nævnt i sinde via medierne at oplyse mere uddybende om, hvor korrupt og kriminel en behandling, man udsættes for, når kriminelle danske jurister får magt. Men jeg håber da, at I op til en besvarelse af denne skrivelse, også vil bruge lidt tid på at grunde over disse visdomsord: **"At begunstige nogen i retten er af det onde. Den, der siger til en skyldig: »Du er uskyldig«, ham forbander folkeslagene, over ham nedkalder folkene vrede, men de, der fælder retfærdig dom, har det godt, over dem kommer rig velsignelse"** (Ordsp.: 24:23-25).

Et andet ordsprog er mindst lige så vigtigt i forståelse af retskaffenhed: **"Det er en glæde for den**

retfærdige at øve ret, for forbryderne er det en rædsel" (Ordsp. 21:15).

Jeg ser frem til at høre fra jer.

Venlig hilsen

Martin Deleurand

PS: Denne skrivelse er som nævnt blevet til over længere tid, da jeg menneskeligt set er kørt helt i sænk af at blive udsat for så grusom en behandling fra de kriminelle kryb, som dagligt arbejder i det danske "retsvæsen", samt de kriminelle civile, jeg render ind i *hver* dag, hvor jeg bor, da de jo stadig er på fri fod.

Bilag # 1

POLITIETS VURDERING

Dato: 11 feb. 2009

Det bekræftes, at Martin Deleurand d.d. har rettet henvendelse til Vestegnens politi.

Henvendelsen er sket med henblik på at anmelde nedenstående:

1) de forhold, som er beskrevet i skrivelse til ejendomsadministrationen ANDELSBO af 16. sep. 2008 (uden at skrivelsen kan betragtes som værende udtømmende set i forhold til anmeldelsen);

samt

2) Kennet Juhls fremsatte verbale trusler overfor Martin Deleurand ca. 5 minutter efter, at Kennet Juhl havde erfaret, hvad det drejede sig om – ifølge Martin Deleurands egen erklæring.

Undertegnede bevidner med sin underskrift på vegne af Vestegnens politi, at der ikke er tale om en sag, der hører under politiets ansvar, hverken at efterforske eller retsforfølge.

Betjentens navn og stilling:

KØBENHAVNS VESTEGNS POLITI
Politistationen i Albertslund
Birkelundsvej 2
2620 Albertslund
Tlf. 4326 1448
E-mail: kbhv@polit.dk

Kim Christensen

(underskrift + stempel)

Kim Christensen
politibetjent

Bilag # 2

Martin Deleurand
Hvidovrevej 172, 1. mf.
2650 Hvidovre

ANDELSBO
Dronning Olgas Vej 37
2000 Frb.

16. sep. 2008

Bedrageri og falske erklæringer

I har gennem mange år taget aktiv del i de kriminelle handlinger, som bliver udført i a/b Baunebo, som I er administrator for. Jeres seneste skrivelse af 26. februar 2008 med jeres journalnr. 1-46-6-2 til undertegnede viser, at I stadig er inde på ovennævnte løbebane.

F.eks. erklærer I om, at det beløb pålydende kr. 22.395, som figurerer på side 8 i det regnskab, som blev forelagt foreningens generalforsamling 8. marts 2007, at dette dækker over en "*reparation af et badeværelsegulv i en lejlighed*".

I vedtægterne for a/b Baunebo § 11 står der: "Foreningen opretter med hvert medlem en boligaftale, som skal indeholde bestemmelser om boligens brug [heriblandt] vedligeholdelse" (..) "Indtil generalforsamlingen bestemmer andet [note: der står bestemmelser, men det må være en stavfejl], tjener sædvanlig lejekontrakt som boligaftale med de af disse vedtægter følgende ændringer".

I boligaftalens samt vedtægterne for a/b Baunebo § 12 står der: "Den indvendige vedligeholdelse af lejligheden påhviler andelshaveren". Formand Bente Juhl har ved gentagne lejligheder proklameret, at andelshaverne selv skal betale for f.eks. nyt gulv, da et sådant har en **vandret** overflade, og at foreningens ansvar dækker for det **lodrette**. Det vækker derfor overordentlig mistanke, når I oplyser, at "*der er tale om reparation af et badeværelsegulv i en lejlighed*" og intet andet.

Som administrator kan I heller ikke være uvidende om, at mangler ved et gulv kan trækkes fra i salgsprisen, når en andelslejlighed sælges. Og ligeledes kan forbedringer af et gulv tillægges salgsprisen. På trods af dette har I som administrator og ansvarlige for bogføringen, bogført den faktura. Så umiddelbart har I handlet i ond tro.

I hvilken lejlighed er dette blevet udøvet? Umiddelbart gætter jeg på en lejlighed, hvori der bor medlemmer af familien Juhl, men det er et gæt.

Beløbets størrelse på kr. 22.395 vækker yderligere mistanke. Man kan jo få et helt nyt badeværelse (og mere til) for de penge. I bedes derfor konkretisere helt nøjagtigt, hvad der er blevet repareret, samt hvor stort et areal af dette badeværelsegulv, reparationen omfatter.

I kan jo evt. vedhæfte et digitalt foto, af gulvet, hvorpå man kan danne sig et visuelt indtryk af reparations-områdets størrelse i forhold til det øvrige badeværelsegulv.

I boligaftalen for a/b Baunebo § 15 om misligholdelse står der: "(..) hvis et medlem optræder til alvorlig skade eller ulempe for foreningens virksomhed eller andre medlemmer (..) kan boligret tillige med medlemskabet bringes til ophør (af bestyrelsen)". Derfor er det også indlysende, at hvis man får nye gulve, fordi man er evt. god ven med formand eller andre bestyrelsesmedlemmer, så er der i sagens natur tale om, at man optræder til stor skade og ulempe for foreningens virksomhed og dennes andre medlemmer, at det må medføre øjeblikkelig bortvisning samt ophør af medlemskabet i a/b Baunebo.

I straffelovens § 279 står der: "**For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab**".

Vildfarelsen er sket ved i dette tilfælde at påstå, at den påståede gulvreparation skulle betales af samtlige andelshavere i a/b Baunebo, hvilket må betragtes som at fremsætte positivt, urigtige oplysninger.

Udgangspunktet ved bedømmelsen af, om der kan være tale om bedrageri er, at den besvegne har mistet formuegoder, som han/hun/de ejer, jf. si. 465 i "Kommenteret straffelov - Speciel del", 8. omarbejdede udg. af V. Greve, A. Jensen, Gorm T. Nielsen. Dette må inkludere den for andelshaverne fælles kassebeholdning i a/b Baunebo. At penge bliver trukket ud af denne kassebeholdning for at betale for noget, som tilsyneladende ikke vedkommer foreningens fællesudgifter, har medført, at de besvegne - andelshaverne - har mistet formuegoder. Betingelserne for at betragte dette som bedrageri må følgelig siges at være til stede.

Derudover har ANDELSBO fortiet overfor andelshaverne, at sådan en faktura pludselig fremlægges fra bestyrelsens side. P.gr.a. denne fortielse er andelshaverne i a/b Baunebo blevet påført et formuetab. ANDELSBO er velvidende om, at sådan en reparation stort set altid betales af andelshaveren selv med henvisning til § 12 i både vedtægter samt boligaftale for a/b Baunebo. ANDELSBO har forfattet a/b Baunebos vedtægter og har indgåede kendskab til boligaftalen for a/b Baunebo, og kan på ingen måde være uvidende om, at en selvstændig gulvreparation betales af hver enkel andelshaver. Såedes må betingelserne for at idømme straf for bedrageri være opfyldt, jf. si. 463 i "Kommenteret straffelov - Speciel del", 8. omarbejdede udg. af V. Greve, A. Jensen, Gorm T. Nielsen.

Ikke alene har ANDELSBO fortiet dette faktum, men har på undertegnedes spørgsmål desangående gjort bedrageriet endnu mere groft ved at vildlede hen til, at det er revisors "*opfattelse, at årsrapporten giver et retvisende billede af foreningens aktiver, passiver, og finansielle stilling*". Vildledende, idet revisor - så vidt jeg ved - ikke har kendskab til a/b Baunebos vedtægter og heller ikke udtaler sig vedr. disse. Og skulle revisoren have kendskab til disse, taler det jo kun for, at revisor er medskyldig i bedrageri jf. § 23 i straffeloven. ANDELSBO kender derimod disse vedtægter, og burde som ansvarlig for bogføringen have spurgt til, hvad dette beløb er blevet betalt til. At ANDELSBO har undladt dette, taler til, at handlingen er udøvet i ond tro.

Derudover er det tungtvejende faktum, at ANDELSBO sikrede sig, at regnskaberne op til generalforsamlingen 2007 i a/b Baunebo blev omdelt så sent, at ingen andelshavere kunne nå at sætte

sig ind i dem. Andelshaverne blev derved pålagt stiltiende at acceptere dette positivt, urigtige regnskab uden at få lejlighed til at se regnskabet nærmere igennem.

På trods af, at der blev gjort indsigelser imod afholdelse af nævnte generalforsamling af undertegnede, blev indsigelsen pure ignoreret af ANDELSBO samt bestyrelsen i a/b Baunebo, idet bedrageriet skulle udføres hurtigt og uforstyrret.

For ydermere at dække over bedrageriet, fremsattes en falsk erklæring fra ANDELSBO i samarbejde med bestyrelsen om, at der ikke kan brevstemmes til generalforsamlinger ifølge foreningens vedtægter. På trods af gentagne opfordringer på at dokumentere, hvorhenne vedtægterne skulle erklære noget sådant, har både ANDELSBO og bestyrelsen undladt at fremvise en sådan dokumentation. Erklæringen vedr. dette må derfor siges at være både uklar og usammenhængende. Med henvisning til § 344, stk. 2 i retsplejeloven må det tillægges vægt for undertegnede betragtning om, at der er foregået fuldbyrdet bedrageri af ANDELSBO samt bestyrelsesmedlemmerne i a/b Baunebo.

ANDELSBO erklærer i skrivelsen af 26. feb. 2008 til undertegnede, at "*generalforsamlingerne de seneste år har været afholdt for sent i forhold til foreningens vedtægter. Dirigenten [tilføjelse: ANDELSBOs egen repræsentant] har dog på generalforsamlingen adspurgt de fremmødte [tilføjelse: især bestyrelsesmedlemmerne], om disse var indforståede med, at generalforsamlingen gennemførtes, hvilket blev accepteret af de fremmødte.*". ANDELSBO og de tilsyneladende kriminelle medlemmer af bestyrelsen er alt for beskedne her. Faktum er imidlertid, at generalforsamlingen i 2006 og i 2007 **ikke** var varslet korrekt. **En ukorrekt varslet generalforsamling kan ikke finde sted og kan ikke træffe beslutninger!** Disse fakta, som undertegnede, i sin egenskab af at være andelshaver, har påpeget skriftligt over for ANDELSBO samt formand Bente Juhl op til de 2 generalforsamlinger, kan man ikke bare se bort fra. Men det ligger jo i kriminelles natur, at enhver lov skal tilsidesættes. Erklæringen vedr. dette må derfor siges at være både uklar og usammenhængende. Med henvisning til § 344, stk. 2 i retsplejeloven må det tillægges vægt for undertegnede betragtning om, at der er foregået fuldbyrdet bedrageri af ANDELSBO samt bestyrelsesmedlemmerne i a/b Baunebo.

ANDELSBO erklærer tillige forsætligt vildledende, at "*foreningens vedtægter ikke tillader brevstemmer*". Fakta er igen noget anderledes, idet der ikke står noget som helst desangående i vedtægter, hvilket undertegnede gentagne gange har påpeget overfor ANDELSBO. Ved samme lejlighed er ANDELSBO blevet bedt om at dokumentere rigtigheden ved den påstand med en paragrafhenvi-
sning. Faktum er, at dette har de ikke været i stand til og har derfor ignoreret dette. Igen en adfærd man ser hos kriminelle: Når de afsløres i deres løgne og bedrag, forsøger de at lade som ingenting. Erklæringen vedr. dette må derfor siges at være både uklar og usammenhængende. Med henvisning til § 344, stk. 2 i retsplejeloven må det tillægges vægt for undertegnede betragtning om, at der er foregået fuldbyrdet bedrageri af ANDELSBO samt bestyrelsesmedlemmerne i a/b Baunebo.

Disse af ANDELSBO samt bestyrelsen i a/b Baunebo udøvede handlinger skal ses i lyset af, at ANDELSBO samt bestyrelsen må siges at være befuldmægtiget til at handle på tablidendes (i dette tilfælde de øvrige andelshaveres) vegne. Således må betingelserne for at idømme straf for bedrageri være opfyldt, jf. si. 467 i "Kommenteret straffelov - Speciel del", 8. omarbejdede udg. af V. Greve, A. Jensen, Gorm T. Nielsen.

Idet andelshaverne ifølge regnskabet allerede har betalt for denne udgift, som de egentlig ikke skulle betale for, og således må forbrydelsen betragtes som værende fuldbyrdet. Således må betingelserne for at idømme straf for bedrageri være opfyldt, jf. si. 469 i "Kommenteret straffelov - Speciel del", 8. omarbejdede udg. af V. Greve, A. Jensen, Gorm T. Nielsen.

Det vil selvfølgelig være domstolene, der i sidste ende afgør, hvem som her skal dømmes for have ansvaret for udførelsen af de kriminelle handlinger, som umiddelbart er begået her, samt hvem der skal dømmes som medvirkende jf. § 23 i straffeloven.

Den formodede kriminelle handling er dog helt klart udøvet af flere i forening, hvilket er en kærpænde omstændighed jf. § 81, 2 i straffeloven.

Ydermere er det en skærpænde omstændighed jf. § 81, 7, når en kriminel gerning udøves under misbrug af særligt tillidsforhold. Forholdet mellem bestyrelsesmedlemmerne og de øvrige andelshavere må antages at have karakter af et "særligt tillidsforhold". Det samme må gøre sig gældende i forholdet mellem medlemmerne i a/b Baunebo og dennes ejendomsadministration, ANDELSBO, idet der i den indgåede samarbejdsaftale fremgår, at ejendomsadministrationen står for juridisk rådgivning for andelsboligforeningen. Ingen ville lade nogen stå for juridisk rådgivning uden et særligt tillidsforhold.

Jeg forventer som loyldig andelshaver i a/b Baunebo konkrete svar på mine spørgsmål i denne skrivelse. Har I derudover yderligere kommentarer, bedes I fremkomme med disse inden 4 uger fra ovennævnte dato. Herefter bliver sagen viderebragt til anklagemyndigheden.

Nu har jeg jo fra adskillige gange tidligere stiftet bekendtskab med jeres løgnagtige erklæringer, og har set, at I hjertens gerne optræder svigagtigt, så lad mig lige bringe en advarsel: I kan meget vel havne i den situation, at I kommer til at skulle dokumentere jeres svar ved domstolene. Jeg råder jer derfor kraftigt til at være yderst nøjagtige med jeres svar desangående.

Dog giver dette jo et problem, som I da meget gerne må forsøge at sætte en løsning op på: Når I stort set lyver hver gang, I fremsætter erklæringer, hvorfor skal jeg (og de øvrige andelshavere) så have den mindste smule tiltro til, at jeres eventuelle kommentarer til denne skrivelse skulle indeholde noget som helst pålideligt?

Mht. nævnte tidsfrist på 4 uger påpeges det, at nævnte frist kan blive drastisk afkortet, hvis: 1) Der fremsættes yderligere falske og løgnagtige erklæringer fra jeres side; 2) Hvis jeg på nogen måde udsættes for den mindste smule chikane uanset, hvordan denne måtte tage sig ud og uanset hvem den måtte blive udført af; 3) Svarer undvigende; eller 4) Andet.

Der henvises derudover til §§, som blev nævnt i min skrivelse til jer af 23. februar 2008.

Kriminelle kryb er foragtelige, men løgnere - en kategori, som I jo klart tilhører - er det laveste af det lave, og jeg sætter derfor min lid til, at det, som med stor sandsynlighed bliver jeres kommende fængselsophold må blive særdeles frygtfyldt.

Martin Deleurand

Martin Deleurand
Hvidovrevej 172, 1. mf.
2650 Hvidovre

ANDELSBO
Dronning Olgas Vej 37
2000 Frb.

samt

c.c. til andelshaverne i a/b Baunebo

16. feb. 2009

Ugyldig generalforsamling

Der er indkaldt til ordinær generalforsamling i a/b Baunebo, som I er administrator for. Denne generalforsamling vil ifølge opslag i opgang finde sted onsdag d. 18. feb. d.å.

På trods af, at jeg er andelshaver i nævnte andelsboligforening har jeg d.d. hverken modtaget regnskab eller indkaldelse. Derfor må det konstateres, at generalforsamlingen ikke er varslet korrekt, og derfor **ikke kan betragtes som værende gyldig**. Dette inkluderer, at der ikke kan afholdes afstemninger om hverken regnskab, formands-beretning, valg eller noget andet.

I gør i øvrigt klogest i at fremsende regnskab til mig i en vis fart!

Nu har jeg jo været vidne til de sidste mange år, at generalforsamlingerne bliver afholdt alligevel, selv om de ikke bliver korrekt varslet, og hver gang tyder det på, at lyssky og lovstridige aktiviteter hastigt skal vedtages. Jeg stemmer dog NEJ til formandsberetningen, regnskab samt forslag.

I år bliver det sikkert sidste gang, for bestyrelse + ejendomsadministration vil snarest blive meldt til politiet for de kriminelle aktiviteter, som jeg bl.a. har beskrevet i min skrivelse til ANDELSBO af 16. sep. 2008. Genpart af nævnte skrivelse er vedhæftet til de andelshavere, der endnu ikke har set den, og jeg tilføjer, at ANDELSBO d.d. **stadig ikke har svaret**. Dette viser tydeligt, at man fra ANDELSBOs samt bestyrelsens side igen igen igen har optrådt bevidst falsk og løgnagtigt for derigennem at dække over de ulovlige handlinger, som har været begået i årevis.

Inden politiet underrettes, beder jeg andelshaverne om at oplyse, om der er andre, som heller ikke modtager indkaldelse samt regnskab. Eller er jeg den eneste?

Til de øvrige andelshavere spørger jeg: Hvor længe skal vi finde os i disse løgnagtige, bedrageriske og kriminelle karakterafvigere? Lad os få dem smidt ud!

Martin Deleurand

Bilag # 3

Martin Deleurand
Hvidovrevej 172, 1. mf.
2650 Hvidovre
Tlf: 3675 4886

Statsadvokaten for Sjælland
Jens Kofods Gade 1, 4
1268 København K

15. februar 2006

Vedr. Hvidovre Politi

Undertegnede, som bor i Hvidovre, har gennem flere år været vidne til, hvad undertegnede mener, er en række lovovertrædelser begået af:

ejendomsadministrationen ANDELSBO
Frederiksberg

samt

andelsboligforeningen a/b Baunebo
Hvidovrevej 172-174
2650 Hvidovre

Fra første færd har undertegnede kontaktet Hvidovre Politi, som dog hele tiden har hævdet, at denne sag ikke har karakter af at være en sag for Politiet, men hører til i "kategorien" civilt søgsmål.

Med henblik på i det mindste at få standset ovennævnte ejendomsadministration kontaktede undertegnede derfor Advokatklagenævnet. Her blev sagen afvist med henvisning til, at den havde karakter af en sag for domstolene, og derfor ikke måtte behandles af Advokatklagenævnet (se bilag X1).

Undertegnede har gennem forløbet rettet henvendelse til adskillige advokatvagter samt advokatkontorer, der dog alle har nægtet at være behjælpelige overfor

undertegnede, idet advokatvagter f.eks. ikke rådgiver mundtligt vedr. straffesager, og idet ejendomsadministrationen er ejet af advokater, dvs. advokat-branchens egne folk.

Dog har alle disse advokater uafhængigt af hinanden fastholdt, at straffesager hører under Politiets ansvar. Disse advokaters udsagn har undertegnede videreført til Hvidovre Politi, som gentagne gange har nægtet, at sagen skulle have karakter af at være en opgave for Politiet.

Undertegnede søgte som følge deraf om fri proces ved Københavns Statsamt. Hertil svarede Statsamtet, at de i ansøgningen om fri proces nævnte paragraffer i straffeloven, måtte være Politiets opgave (se bilag X2).

Undertegnede kontaktede som følge deraf Politimesterens forkontor 7. november 2005 med henblik på at få Politimesteren til at vurdere sagen. Da undertegnede mødte op hos Hvidovre Politiet, så Politimesteren kunne få kopi af sagens dokumenter, blev undertegnede igen bare henvist til Kriminalpolitiet uden overhovedet at få adgang til Politimesterens forkontor. Undertegnede beder statsadvokaten vurdere, hvorvidt Politimesterens forkontor handlet korrekt her? Eller overtræder Politimesterens forkontor straffelovens § 156, der på "nettet" lyder:

§ 156. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling, straffes han med bøde eller fængsel indtil 4 måneder hæfte. Uden for foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg.

Undertegnede fik ved denne lejlighed at vide af to kriminalbetjente, at den sag skulle Hvidovre Politi "ikke bruge så meget som et eneste stykke papir på" (citater slut).

Undertegnede henledte sidstnævnte to kriminalbetjentes opmærksomhed på, at sagsbehandlerne ved Københavns Statsamt vel må formodes at have en vis juridisk ekspertise, og at denne ekspertise opfattede de i ansøgningen om fri proces nævnte paragraffer i straffeloven gjorde sagen til en sag for Politiet. Dette prellede fuldkomment af på nævnte kriminalbetjente, som ikke en gang ville kaste et blik på de af undertegnede medbragte dokumenter. Undertegnede blev herefter anmodet om at forlade området. Er det ikke en overtrædelse af straffelovens §§ 80 + 80, stk. 2 + 148 + 156 + 157 + 81, 2) samt 8), som på "nettet" lyder:

§ 148. Når nogen, hvem domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold tilkommer, eller hvem det påhviler at virke for håndhævelse af statens straffemyndighed, forsætlig eller ved grov uagtsomhed undlader at iagttage den lovbestemte fremgangsmåde med hensyn til sagens eller enkelte retshandlingers behandling eller med hensyn til

anholdelse, fængsling, ransagning, beslaglæggelse eller lignende forholdsregler, straffes han med bøde eller fængsel indtil 4 måneder..

§ 156. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling, straffes han med bøde eller fængsel indtil 4 måneder hæfte. Uden for foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg.

§ 157. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Uden for foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg.

§ 80. Ved straffens fastsættelse skal der under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden.

Stk. 2. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes beveggrunde til gerningen.

§ 81. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed,

2) at gerningen er udført af flere i forening,

8) at gerningen er begået i udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller under misbrug af stilling eller særligt tillidsforhold i øvrigt,

Undertegnede anmoder i øvrigt om, at Hvidovre Politi i første omgang bedes kommentere denne sag overfor statsadvokaten *uden* at få kopi af sagen, som den nu forelægger hos statsadvokaten af flg. årsag: Hvidovre Politi har afvist sagen uden at ville kigge på den, så må de vel også være i stand til at kommentere den uden at have sagens dokumenter ved hånden. Hvis Hvidovre Politi ikke er i stand til at gøre dette, kan de starte med at afgive forklaring på, hvordan de så uden videre kan afvise sagen uden at gennemse sagens dokumenter?

Undertegnede henleder opmærksomheden på, at et retssamfund kendetegnes ved, at det retsforfølger og straffer lovovertrædere. Sagt på en anden måde: Et retssamfund kendetegnes IKKE ved, at Politiet sikrer, at karakterafvigende lovovertrædere får "arbejdsro", sådan som Hvidovre Politi ellers har optrådt i denne sag, så vidt undertegnede ser den.

Undertegnede kan ikke lade være med at undre sig over f.eks. at kunne læse i den lokale Hvidovre Avis (se bilag X3), hvorledes en pige, som får stjålet kr. 2,50 tillige

med at blive truet med vold, oplever en hurtig politi-indsats, idet Hvidovre Politi har nægtet at det skulle være en opgave for dem at tage sig af det, da undertegnede blev truet med tæsk af 3 i forening og slået med flad hånd af den ene. Episoden er omtalt i søgsmålene, men der er ikke fortalt der, at undertegnede ringede til alarm-centralen, som ikke gad sende en patrulje til stedet. Dagen efter henvendte undertegnede sig personligt på politi-stationen, hvor der blev skrevet rapport, og samtidig fik undertegnede oplyst at den omtalte vagthavende ved alarm-centralen ikke en gang havde gidet registrere opkaldet. Den efterfølgende uge fik undertegnede at vide, at trusler om vold og at blive slået med flad hånd heller ikke var en sag, som Hvidovre Politi skulle tage sig af. Efterfølgende har Hvidovre Politi haft mulighed for at læse om bl.a. truslen og slaget i den første skrivelse til Advokatklagenævnet (ud over de øvrige handlinger, som undertegnede også betragter som værende lovovertrædelser). Dog stadig uden at nogen som helst form for politi-indsats finder sted. Hvorfor denne forskels-behandling? Er loven ikke lige for alle, eller kan Hvidovre Politi vælge og vrage imellem, hvornår de skal lave noget gedigent politi-arbejde?

Undertegnede gør opmærksom på, at der måske kan være enkelte af søgsmålene, hvor en anden paragraf fra straffeloven ville være mere hensigtsmæssig at benytte sig af. F.eks. kommer søgsmål nr. 1 ind på, at de sagsøgte med fuldt overlæg har afgivet falsk forklaring overfor advokatklagenævnet. I og med, at advokatklagenævnet bl.a. har dommere som medlemmer, mener undertegnede, at det må betragtes som en overtrædelse af straffelovens § 164. Der står jo også i den kommenterede straffelov af Vagn Greve, 8. udgave, side 153, at "oplysningens urigtighed må stå gerningsmanden klart". Og da den er afgivet af advokater, der jo er uddannet og har kendskab til jura, må det vel være klart for disse, at forklaringen er urigtig. Men måske vil statsadvokaten mene, at det passe bedre at lade den gå ind under straffelovens § 163, hvor der ifølge straffeloven på nettet står:

§ 164. Den, der afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 163. Den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Hertil kan der tilføjes, at der i den kommenterede straffelov, 8. udgave af Vagn Greve på side 150 står: "(..) [gælder] også erklæringer, der umiddelbart afgives til private, hvis de (..) er led i en kontrolvirksomhed i det offentliges interesse". Advokatklagenævnet må vel i sagens natur være en sådan kontrolvirksomhed.

At en forurettet skal udsættes for både at få sit liv ødelagt af karakterafvigende lovovertrædere, og samtidig skal udsættes for, at ingen i det danske retsvæsen - og da slet ikke i Hvidovre Politi - tilsyneladende gider påtage sig den opgave, selv om disse rent faktisk får løn for at tage sig af netop den slags opgaver, er intet mindre end en SKANDALE! Men det er selvfølgelig ikke betjentene selv, der har fået deres liv smadret af de i sagen nævnte forbryderiske og løgnagtige karakterafvigere.

Undertegnede, som er født og opvokset som dansk statsborger, beder statsadvokaten kræve svar fra Hvidovre Politi ang.: Med hvilken ret kan Hvidovre Politi så tillade sig så groft og uhensigtsmæssigt at tilsidesætte undertegnedes medfødte ret til den retssikkerhed, som den danske lovgivning "lover" undertegnede?

Da Hvidovre Politi har nægtet undertegnede samme retssikkerhed, som gælder landets øvrige borgere, betragtes dette af undertegnede om injurier af særlig grov karakter, og dermed en overtrædelse af straffelovens § 267, der på "nettet" lyder:

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Undertegnede henviser derudover til "Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. udgave" af V. Greve, A. Jensen og Gorm T. Nielsen, hvor der på side 407-8, jf. I J 1975-471 ff, står: "Betingelserne for, at der har foreligget en ærekrænkelse, er herefter (1) (..) en handling, der er et surrogat for en ytring, (2) at den rigtigt forstået indeholder en negativ bedømmelse af et omdømme, og (3) at ytringen i den givne sammenhæng er groft stridende mod sædvanlig skik og brug på området".

Undertegnede mener, at den af Hvidovre Politi udførte optræden er en skandale og en skamplet på det danske retsvæsen. Denne sag vidner endvidere om, at der i Hvidovre Politikreds tilsyneladende gælder helt andre love og retsprincipper end i det øvrige danske samfund.

Dette kan kun pege på én ting, hvad Hvidovre Politi angår: Pligtforsømmelse af særlig grov og ondskabsfuld karakter. I retsplejeloven (på nettet) står der jo:

§ 742. Anmeldelser om strafbare forhold indgives til politiet.

Stk. 2. Politiet iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

§ 743. Efterforskningen har til formål at klarlægge, om betingelserne for at pålægge strafansvar eller anden strafferetlig retsfølge er til stede, og at tilvejebringe oplysninger til brug for sagens afgørelse samt forberede sagens behandling ved retten.

§ 744. Politiet udfærdiger snarest rapport om de afhøringer, der foretages, og om andre efterforskningskridt, medmindre oplysning herom foreligger på anden måde.

Undertegnede håber, at Statsadvokaten er i besiddelse af integritet og karakter nok til at gribe til de nødvendige handlinger, som kan stoppe den form for uhensigtsmæssig slendrian, som den er set hos Hvidovre Politi.

Undertegnede beder også statsadvokaten om at vurdere, hvorvidt Hvidovre Politi har overtrådt straffelovens § 155, som ifølge straffeloven på nettet fastslår:

§ 155. Misbruger nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret, straffes han med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget fordel, kan fængsel indtil 2 år anvendes.

Undertegnede anmoder tillige om, at der bliver sat andre folk end Hvidovre Politis egne på sagen mod ejendomsadministrationen ANDELSBO samt andelsboligforeningen a/b Baunebo af ret åbenlyse grunde. Statsadvokaten anmodes tillige at sikre, at sagen bliver opprioriteret og lovovertræderne retsforfulgt i modsætning til Hvidovre Politis såkaldte "arbejdsmetoder", hvor man mere har lagt megen energi ind i at få sagen "druknet" gennem en årrække.

En tort fra Hvidovre Politi skal derfor være min. Kr. 1.000.000 sagens alvor og størrelse samt gentagen taget i betragtning.

Endvidere mener undertegnede, at Hvidovre Politi overfor undertegnede bør godtgøre 300 arbejdstimer a kr. 200,-, da undertegnede i denne sag har måttet lave meget af politiets arbejde for politiet.

Slutteligt mener undertegnede, at Hvidovre Politi må pålægges, at overtage undertegnedes bolig, så undertegnede hurtigst muligt kan flytte til et andet politidistrikt, hvor man tager sit politi-arbejde mere alvorligt. I Hvidovre har man jo tydeligt vist, at man på ingen måde gider reagere, når undertegnede udsættes for forbrydelser.

Ønsker Statsadvokaten uddybende oplysninger, vil undertegnede selvfølgelig være behjælpelig med disse.

Vedlagt er samtlige dokumenter – nogle som kopi andre som print.

Med venlig hilsen

Martin Kim Deleurand